

Koszalin, dnia 26 lutego 2024 r.

SKO.4170.2378.2023

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 138 § 2 i § 2a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 775 ze zm., dalej: K.p.a.),
- art. 71 ust.1 i ust. 2 pkt 2, art. 80 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm., dalej: oos),
- art. 1, art. 2, art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 570),

po rozpatrzeniu odwołania wniesionego przez Piaski AG Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością od decyzji Wójta Gminy Sławno z dnia 14.08.2023 r. znak: RGPO.6220.1.5.2023 o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kruszywa naturalnego ze złoża „Gwiazdowo I- Pole A”, zlokalizowanego na działce ewidencyjnej nr 368, obręb ewidencyjny Gwiazdowo, gm. Sławno, woj. Zachodniopomorskie, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, w składzie:

Przewodnicząca – Iwona Szaranek (sprawozdawca)
Członkowie – Agata Witkowska
– Joanna Mojska

na posiedzeniu w dniu 26 lutego 2024 r. orzeka:

**uchylić zaskarżoną decyzję w całości
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.**

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją Wójt Gminy Sławno odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację ww. przedsięwzięcia, polegającego na eksploatacji kruszywa naturalnego ze złoża „Gwiazdowo I- Pole A”, zlokalizowanego na działce ewidencyjnej nr 368, obręb ewidencyjny Gwiazdowo. Wójt Gminy Sławno stwierdził, że planowane przedsięwzięcie, nie jest zgodne z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Uchwała Rady Gminy Sławno nr XI/II/83/96 z dnia 26 marca 1996 r. (Dz. Urz. Woj. Słupskiego Nr 14 poz. 52 z dnia 22 kwietnia 1996 r.) przedmiotowa działka ma przeznaczenie B.2.3.NU - teren istniejącego centralnego wysypiska odpadów komunalnych. Projektuje się dalszą rozbudowę wysypiska - dz. nr 368, wobec powyższego należało odmówić wydania decyzji na podst. art. 80 ust. 2 oos.

Piaski AG Spółka z o. o. (dalej: Spółka, Skarżąca) odwołała się od powyższej decyzji z zachowaniem ustawowego terminu, zarzucając organowi pierwszej instancji, że oparł swoją analizę o niewłaściwy artykuł ustawy oos, tj. art. 80 ust. 2, podczas gdy w sprawie znajduje zastosowanie art. 80 ust. 3 oos. Stanowi to istotną różnicę, bowiem ten ostatni przepis stawia jedynie wymaganie, by działalność ta nie naruszała przeznaczenia nieruchomości, a nie by była z nim zgodna. Wobec powyższego, Spółka wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji.

W dniu 11.09.2023 r. do postępowania przystąpił pełnomocnik Skarżącej, adwokat ,
zarzucając decyzji naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 80 ust. 2 ustawy ooś, poprzez jego
zastosowanie w miejsce art. 80 ust. 3, pomimo ustalenia przez organ, że przedsięwzięcie polegać będzie na
wydobyciu kopalin, a co za tym idzie ocena jego lokalizacji powinna być prowadzona według kryterium
nienaruszania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego a nie zgodności z nim.
Pełnomocnik wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz przekazanie sprawy do ponownego
rozpoznania organowi I instancji.

Organ pierwszej instancji, po zapoznaniu się z odwołaniem, nie znalazł podstaw do uchylenia lub zmiany
decyzji na podst. art. 132 § 1 K.p.a. i przekazał odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego.

**Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie po rozpatrzeniu odwołania ustaliło, co następuje.
Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.**

Podstawę materialnoprawną w niniejszej sprawie stanowi ustawa o udostępnianiu informacji
o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania
na środowisko (dalej: ustawa ooś). Na wstępie należy wskazać, że organ odwoławczy rozstrzyga sprawę na
podstawie ww. ustawy wg brzmienia na dzień 15 października 2023 r. z wyjątkami, które zostaną niżej
wskazane. Na mocy ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji
o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania
na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2023.1890) ustawa ooś została zmieniona z dniem 16
października 2023 r. (z wyjątkami). Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy zmieniającej, do spraw prowadzonych
na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 (czyli ooś) wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia
w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym,
z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy
zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art.
86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1. Zatem te wymienione przepisy należy zastosować
w aktualnym brzmieniu, natomiast pozostałe, w brzmieniu dotychczasowym (tj. sprzed omawianej
zmiany). Na marginesie należy podkreślić, że ww. przepisy wskazane jako wyjątek, nie znajdują
w niniejszej sprawie zastosowania na etapie postępowania odwoławczego.

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek
podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia (art. 73 ust. 1 ustawy środowiskowej). Zgodnie
z art. 71 decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania
realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie tej decyzji jest wymagane obligatoryjnie dla planowanych
przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, a dla przedsięwzięć mogących
potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w przypadku gdy obowiązek taki zostanie stwierdzony
na podst. art. 63 ust. 1 ooś. Przedsięwzięcia kwalifikuje się do odpowiedniej kategorii na podstawie
Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) w sprawie
przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Planowane przedsięwzięcie w niniejszej
sprawie zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na
środowisko wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 40 lit. b, tj. „wydobycie kopalin ze złoża metodą odkrywkową
inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 27 lit. a z obszaru górniczego o powierzchni większej niż 2 ha lub
o wydobyciu większym niż 20 000 m³ na rok, inne niż wymienione w lit. a”. Na podst. art. 63 ust. 1 ooś,
o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego
przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze

postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach - co wymaga zaopiniowania przez organy wskazane w art. 64 ust. 1 ooś. Zgodnie z art. 80 ust. 1 ooś, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę wskazane okoliczności. W przeciwnym razie, zastosowanie znajduje wyłącznie art. 80 ust. 2 i 3 ooś. W niniejszej sprawie organ nie wydał postanowienia o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zatem brak było podstaw do rozstrzygnięcia na podst. art. 80 ust. 1 ooś.

Zgodnie z art. 80 ust. 2 ooś, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Ustawodawca wskazuje wyłączenia od stosowania tego przepisu, do których nie zalicza się przedmiotowa inwestycja. Zgodnie natomiast z art. 80 ust. 3 ooś, w przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U.2022.1072 t.j. ze zm., dalej: ustawa p.g.g.), innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach. Wynika z niego, że w odniesieniu do przedsięwzięć należących do działalności określonej ustawą p.g.g. innych niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, organ właściwy w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zwolniony z badania zgodności przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wymaga się w takim przypadku, by przedsięwzięcie nie naruszało przeznaczenia nieruchomości w planie.

Oznacza to, że dla stwierdzenia braku sprzeczności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie jest wymagane ustalenie w planie miejscowym, wskazujące na dopuszczalność prowadzenia takiej działalności gospodarczej. Ponadto ocena zgodności danego przedsięwzięcia powinna także uwzględniać dyspozycję art. 7 ust. 1 ustawy p.g.g. Powyższy przepis jednoznacznie stanowi, że podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej w rozumieniu tej ustawy jest dozwolone, jeżeli nie narusza przeznaczenia nieruchomości ustalonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub w odrębnych przepisach. Oznacza to, że naruszenie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nastąpi, jeżeli np. w planie miejscowym zawarty jest bezpośredni zakaz wydobywania kopalin.

Należy zatem ustalić w pierwszej kolejności, czy przedsięwzięcie będące przedmiotem wniosku, stanowi działalność określoną ustawą p.g.g., inną, niż przedsięwzięcie wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin. Jak wynika z karty informacyjnej przedsięwzięcia, polega na eksploatacji kruszywa naturalnego. Inwestycja została zakwalifikowana na podst. § 3 ust. 1 pkt. 40 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może być wymagany.

Ustawa p.g.g. określa zasady i warunki podejmowania, wykonywania oraz zakończenia działalności m.in. w zakresie: 1) prac geologicznych; 2) wydobywania kopalin ze złóż, o czym stanowi art. 1 ust. 1 tej ustawy. Poszukiwanie i rozpoznawanie – o czym mowa w art. 80 ust. 3 ooś, zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 7 i 13 ustawy p.g.g., należy do prac geologicznych. Wydobywanie kopalin jest odrębną działalnością od prac geologicznych, do których zalicza się poszukiwanie i rozpoznawanie. Zatem należy stwierdzić, że dla

przedsięwzięcia będącego przedmiotem wniosku nie znajduje zastosowania art. 80 ust. 2 ooś i należy zastosować art. 80 ust. 3 ooś, zgodnie z którym kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach. Dla stwierdzenia braku sprzeczności nie są konieczne ustalenia w planie, wskazujące na dopuszczalność takiej konkretnie działalności. Zgodnie z orzecznictwem sądowym, przy ocenie zgodności inwestycji bądź nienaruszania przez nią postanowień planu posiłkować można się wskazówkami interpretacyjnymi wynikającymi z art. 7 ust. 1 p.g.g. (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 27 września 2017 r. sygn. akt II SA/Gd 379/17). Przepis ten stanowi, że podejmowanie i wykonywanie działalności określonej ustawą jest dozwolone tylko wówczas, jeżeli nie naruszy ona przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w odrębnych przepisach. Do naruszenia ustaleń planu dochodzi m.in. wówczas, gdy w planie zawarty jest bezpośredni zakaz wydobywania kopaliny.

Należy podkreślić, że decyzje w sprawie środowiskowych uwarunkowań nie są decyzjami uznaniowymi i ustawodawca nie zostawił organom tak zwanego „luzu decyzyjnego”. Decyzje te mają charakter związany, co oznacza, że organ administracji publicznej jest zobligowany do jej wydania w przypadku spełnienia przez wnioskodawcę ustawowych przesłanek. Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że odwołanie od zaskarżonej decyzji jest uzasadnione i zasługuje na aprobatę

W wyniku przeprowadzonego postępowania odwoławczego, Kolegium ustaliło, że zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o błędną wykładnię art. 80 ust. 2 ooś i uznanie, że przepis ten znajduje w niniejszej sprawie zastosowanie, podczas gdy należało zastosować art. 80 ust. 3 ooś. W konsekwencji wydano błędną decyzję z naruszeniem przepisów postępowania, tj. art. 7 i art. 77§ 1 K.p.a., a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozpatrzenie. Zatem należało uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. Zaistniałe braki nie mogą być przy tym uzupełnione w trybie art. 136 K.p.a., bez naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania. Przy ponownym rozpatrzeniu sprawy, należy wziąć pod uwagę okoliczności wskazane przez Kolegium w uzasadnieniu niniejszej decyzji.

Na podst. art. 74 ust. 3 ustawy ooś w zw. z art. 49 § 1 K.p.a., zawiadomienie stron o decyzji nastąpi w formie publicznego obwieszczenia przez udostępnienie decyzji w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw (w dwóch egzemplarzach) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie (70-526 Szczecin, ul. Staromłyńska 10) za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie (75-626 Koszalin, ul. Gen. Władysława Andersa 34) w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylecia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję. Wpis stały od sprzeciwu od decyzji wynosi 100 zł (§ 2 ust. 1 pkt 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnym). Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP nr: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy

poprzez zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>

Przewodnicząca Składu Orzekającego

Iwona Szaranek (spr.)

Członkowie:

Agata Witkowska

Joanna Mojska

Otrzymują:

1. Piaski AG spółka z o.o. za pośrednictwem pełnomocnika;
Adwokat
2. Wójt Gminy Sławno +akta (1 teczka, k. 1-228)
3. aa